

Biblsk allmänbildning inför söndag 11 oktober, 2020 Årgång 3

TACKSÄGELSEDAGEN - Lovsång

Luk 19:37-40 Då han närmade sig staden och var på väg ner från Olivberget började hela skaran av lärjungar i sin glädje ljudligt pris Gud för alla de underverk de hade sett: »Välsignad är han som kommer, konungen, i Herrens namn. Fred i himlen och ära i höjden.« Några fariseer i folkmassan sade då till honom: »Mästare, säg åt dina lärjungar att sluta.« Han svarade: »Jag säger er att om de tiger kommer stenarna att ropa.«

Är jag en farisé? Blir jag störd av ”missionare” och ”pingstvännen”? När människor ber högt och prisar Jesus. Det finns ett särskilt ord för fariséers beteende. Det kallas för fariseism.

Som vi nyss läste: »Mästare, säg åt dina lärjungar att sluta.« Bibeln är märkligt klargörande, om man tittar efter vad som faktiskt står skrivet. Vad som finns i de små detaljerna. ”... dina lärjungar” Fariséerna i texten var inte lärjungar till Jesus. Ordet ”dina” berättar om det. Dessutom fanns det ett avståndstagande till lärjungarnas beteende.

Således:

Det var en stor hop (... *Några fariseer i folkmassan ...*) människor, som förmodligen endast var där av ren nyfikenhet.

Det var endast lärjungarna (... *hela skaran av lärjungar ...*) som prisade Gud.

Detta lovprisande störde några fariséer.

Lärjungar - som av ledaren tillåts uppföra sig ohyfsat - innebär dåligt ledarskap. Vi kan ana hån i deras ordval: ... Mästare, säg åt ...

Ovanstående får mig osökt återkomma till min egen dagliga fråga:

Blir jag illa berörd, eller är jag bekväm med ”Jesus-snacket”?

Tycker jag det är tjatigt att repetera bibelns ord om evighetsvägen?

Det allra viktigaste: Vems lärjunge är jag denna dag?

Oavsett vad jag känner när jag vaknar, behöver jag repetera de grundläggande frågorna avseende mitt liv:

Följer jag Jesus?

Tror jag på vad han säger?

Vill jag att han styr mitt liv?

Nyckeln till ett meningsfullt liv är Jesu försoningsgärning. Han har sagt att han är enda vägen. Andra förslag är därmed falska. Oavsett det är första gången – eller att du upptäckt att du avvikit från Jesu lärjungaskara - bed högt så här:

”Jesus jag har medvetet handlat fel. Brutit mot din och Guds vilja. Förlåt. Jag vill från och med nu att du styr mitt liv.”

Genom dessa enkla ord från din mun är du Jesu lärjunge. Återvändare eller nybliven, spelar ingen roll. Du äger nu bibelns löften. Bönen innebär starten på din omvändelse, så som den beskrivs på den första pingstdagen:

Apg 2:37-39 Orden träffade dem i hjärtat, och de frågade Petrus och de andra apostlarna: »Bröder, vad skall vi göra?» Petrus svarade: »Omvänd er och låt er alla döpas i Jesu Kristi namn, så att ni får förlåtelse för era synder. Då får ni den heliga anden som gåva. Ty löftet gäller för er och era barn och alla dem långt borta som Herren, vår Gud, vill kalla.«

Bibeln berättar att när vi träder in i evighetens verklighet, då blir det en uppenbar åtskillnad. Allt beror på hur jag här och nu i tiden uttrycker mig:

” ... Jo, jag är kristen därför att jag är beroende av Jesu försoning ...”.

Eller, om jag uttrycker mig så här:

”... inte för att jag är en kristen, men jag tycker ändå att de kristna värdena är ok. ...”

Aposteln Paulus skriver så här om sitt eget folk judarna:

Apg 28:27-28 Ty detta folks hjärta är förstocket. De är tröga att höra med sina öron, och de tillsluter sina ögon, så att de inte kan se med sina ögon eller höra med sina öron eller förstå i sitt hjärta och omvända sig och bli botade av mig. Därför skall ni veta att det är till hedningarna som Gud nu har sänt frälsningen. De kommer att lyssna.«

Slutreflektion:

Vems röst lyssnar jag till? Lyssnar jag till Guds röst?

Eller, lyssnar jag till fariséernas röster? Röster som medför att jag blir störd av människor som i sin glädje ljudligt prisar Gud.